

на време и то по за месецъ—два. Нѣколко години прекаралъ на служба въ българската легация въ Виена като секретаръ. Сега е редакторъ на списанието Хиперионъ.

Произведенията на Траяновъ сж събрани въ три сбирки подъ заглавия: Български балади, Пѣсенъ на пѣснитѣ, Пантеонъ, но има и много стихотворения, които сж прѣснати въ разни списания. Сега се издаватъ всичкитѣ му съчинения въ три тома, отъ които първия томъ Освободения човѣкъ излѣзе вече.

Т. Траяновъ е единъ отъ нашитѣ голѣми поети. Преди повече отъ 20 години, когато почна да печати своитѣ стихотворения, Ив. Вазовъ, Пенчо Славейковъ и П. К. Яворовъ, бѣха дали вече много отъ своитѣ хубави произведения, и нашата литература се гордѣеше предъ свѣта съ голѣми поети. Стихотворенията на Траянова бѣха нѣщо ново и по особно отъ това, което бѣ написано дотогава отъ другитѣ поети. Той се яви като създателъ въ България на новото литературно движение, известно въ Европа подъ име символизъмъ. Траяновъ възпѣва природата и любовта, и въ цѣлата му поезия диша тжга. Когато нашиятъ народъ, следъ толкова героически дѣла за освобождение то на брата робъ, бѣше онеправданъ, Траяновъ написа редица стихотворения, въ които изобрази ужаса, който изпитахме следъ дветѣ нещастни войни, когато скръбта бѣ покрила съ черното си було градове и села, поля, лесовете и балкани. Макаръ самъ да страда отъ тежкитѣ злополуки, които постигнаха родината, поетътъ не пада въ отчаяние. Той знае, че народътъ крие въ душата си още много сили и ще излѣзе здравъ отъ не-